

[Duetoft]

Jeg synes, at forslagsstillerne i meget høj grad har bøjet af for udenrigsministerens indvendinger på et tidligt tidspunkt; derfor er der jo også stillet et – man må sige – temmelig generelt ændringsforslag, der har ændret næsten hele den oprindelige tekst, og udgangspunktet for dette var selvfølgelig den række af indvendinger, som udenrigsministeren kom med.

Tilbage har vi så diskussionen om et par enkelte af punkterne, og dér har ministeren altså også nu opgivet sin modstand vedrørende spørgsmålet om skriftvekslingerne. Tilbage er også spørgsmålet, om der skal være en tilføjelse til punkt 1 om den generelle undtagelse i offentlighedsloven. Dertil vil jeg gerne sige, at CD allerede i Markedsudvalget meldte, da vi havde samrådet med udenrigsministeren, og også efter Markedsudvalget, at vi mener, det er rigtigt at vedtage forslaget, som det ligger, men at vi til efteråret, når man i Retsudvalget skal foretage den rent faktiske lovgennemgang, meget gerne sammen med udenrigsministeren er med til at analysere, hvilke akter der eventuelt skal fritages.

Det er klart, at der kan godt være en forskel på et dansk system og et EF-system, for det kan godt være, at noget af det, vi i det danske system opfatter som gående fra et ministerium til et andet og dermed som en del af offentligheden, i højere grad skal betragtes som en intern sagsbehandling, der ikke er omfattet af offentlighed. Det vil vi gerne medgive udenrigsministeren.

Men når vi i dag ikke kan stemme for Kristeligt Folkepartis forslag, er det, fordi vi synes, at vi nærmer os ganske meget det taktiske pjat. Vi synes faktisk, at når partierne, der vedtager dette forslag, mundtligt har meddelt, at de er indstillet på til efteråret i forbindelse med den faktiske lov at tage det spørgsmål op, så er der ikke nogen grund til at lave nogen krumspring i dag, fordi der er nogle, der skal stemme og måske springe rundt på nogle flertal, som har eksisteret længe. Det er med baggrund i det, at vi ikke synes, vi skal drive dette ud i det ekstreme.

Vi står ved det, der er indstillet i betænkningen, og vi vil altså som sagt gerne give udenrigsministeren tilsagn om, at vi, når regeringen kommer med lovforslaget, vil se på de analyser, for jeg tror, at udenrigsministeren har megen ret i, at der er sagstyper, som ikke skal inddrages. Vi er ikke interesseret i at ødelægge Danmarks forhandlingsposition i EF.

På den anden side er det vel også rigtigt, at man ikke skal opfatte EF som det store dyr i åbenbaringen, hvor vi er nødt til at skjule alt muligt for hinanden for at kunne få så megen indflydelse som muligt. Det kan ikke være rigtigt. Vi skal betragte EF som et åbent samarbejde, og dér skal vi også kunne stå ved det, som vi mener.

Men altså, vi må afvise Kristeligt Folkepartis ændringsforslag, men giver i dag tilsagn til udenrigsministeren om at arbejde positivt med i Retsudvalget til efteråret.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det tilsagn, som her kommer fra CD, synes jeg er udmærket, og det skal hr. Duetoft have mange tak for.

Men nu er forholdet jo det, at der ligger et ændringsforslag på bordet. Om det så er udtryk for krumspring, eller hvad det er, det kan man jo have sin egen vurdering af. Men hvis et sådant ændringsforslag, der giver udtryk for det, som hr. Duetoft har sagt fra talerstolen, i dag vil blive nedstemt af et flertal i Folketinget, ser tingene ærlig talt lidt mystiske ud, synes jeg. For hvor meget er så det tilsagn værd? Derfor håber jeg da, at CD vil give det en chance mere.

Så venter jeg et svar fra hr. Kofod-Svendsen på det spørgsmål, som hr. Leif Hermann stillede, og det vil hr. Kofod-Svendsen nok komme med i sin ordførertale. Men jeg kan da sige, at som jeg ser det, så har dette forslag fra hr. Kofod-Svendsen og de lidt specielle ordninger, der kan være med hensyn til dele af indblikket i EF-forvaltningen, jo at gøre med, at en EF-administration ikke alene er dansk, der er også mange andre lande, der deltager i det store apparat, som EF-administrationen er. Derfor er der nogle specielle hensyn i visse særtilfælde, man kan være nødt til at tage, som man ikke er nødt til i den almindelige centraladministration i øvrigt i Danmark, nemlig hensyn til, at der er 11 andre lande med i samarbejdet, og at præcis de samme regler ikke gælder, endnu i hvert fald, i de andre EF-lande.

Det er jo det, vi arbejder hen imod, at vi får ensartede offentlighedsregler for EF-administrationen i Danmark og i hele EF-området.